

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală*, inițiată de doamna deputat USR Cristina Mădălina Prună împreună cu un grup de parlamentari USR, Neafiliați (**Bp. 527/2018, L743/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 13 din *Legea nr. 2017/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul modificării regulilor de interpretare a prevederilor fiscale, și anume, dacă acestea sunt neclare se vor interpreta în favoarea contribuabilului/plătitorului („*in dubio contra fiscum*”).

II. Observații

1. Intervenția legislativă este justificată de faptul că dreptul fiscal este o ramură a dreptului public, iar în raporturile juridice ce izvorăsc din aplicarea prevederilor referitoare la acest domeniu, părțile nu se află pe poziție de egalitate. Astfel, contribuabilii, persoane fizice, sau juridice sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, se află pe o poziție de subordonare față de cealaltă parte, statul, reprezentat de Ministerul

Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.

Cu toate acestea, considerăm necesar a se analiza dacă prin eliminarea celorlalte reguli de interpretare fiscală se poate realiza o interpretare corespunzătoare a prevederilor fiscale, iar cele două reguli de interpretare propuse prin inițiativa legislativă ar fi suficiente pentru a se putea asigura o apreciere corespunzătoare a normelor de procedură fiscală în cazul în care ar fi necesar a se recurge la această operațiune logico-rațională.

2. Semnalăm că măsurile propuse prin inițiativa legislativă presupun eliminarea alin. (2)-(5) din cuprinsul art. 13 al *Legii nr. 207/2015*, prevederi care reflectă unele modalități de interpretare a normei juridice, consacrate la nivelul teoriei generale a dreptului.

În acest context, considerăm că și în lipsa acestor prevederi, o interpretare riguroasă a normei juridice presupune parcurgerea acelor etape, ca o consecință a aplicării metodelor de interpretare a normelor juridice.

Precizăm că prin *Legea nr. 207/2015* au fost dezvoltate regulile cu privire la interpretarea legii fiscale care să permită și aplicarea principiului „*in dubio contra fiscum*” (în caz de dubiu cu privire la norma fiscală, interpretarea se face în favoarea contribuabilului).

Astfel, atunci când trebuie să aplice norma fiscală la o situație individuală și există o incertitudine cu privire la aplicarea legii la situația fiscală respectivă, organul fiscal trebuie mai întâi să clarifice respectivul text apelând la voința legiuitorului și scopul legii, așa cum acestea sunt exprimate în diversele documente publice (Note de fundamentare, Expuneri de motive, dezbateri parlamentare, rapoartele și avizele comisiilor de specialitate ale Parlamentului etc. - documente care se regăsesc publicate pe site-ul Guvernului, ministerelor, Parlamentului etc.), la interpretarea sistematică (prin prisma întregului ansamblu al legii), iar dacă prin aceste reguli sensul normei nu a fost clarificat, urmează a se aplica regula de interpretare în favoarea contribuabilului.

Menționăm că acest principiu este consecința directă a interpretării legii fiscale atunci când legea nu este clară și are ca rațiune protejarea contribuabilului contra unei aplicări abuzive a legii de către organul fiscal și este de natură a reduce conflictele între administrația fiscală și contribuabil.

Totodată, precizăm că principiile de interpretare a legii fiscale, așa cum sunt reglementate de art. 13 al *Legii nr. 207/2015*, sunt în deplină concordanță cu principiile prevăzute de Codul civil, respectiv stabilirea conținutului exact al normei juridice, prin clarificarea și lămurirea sensului normei legale, succesiunea logică a normelor, lămurirea înțelesului unei norme juridice ținându-se cont de legăturile sale cu alte norme juridice fie din același act normativ, fie dintr-un alt act normativ etc..

Astfel, generalizând definiția dată în dreptul civil, interpretarea normelor dreptului (fiscal) constituie acea etapă a aplicării acestor norme care constă în operațiunea rațională și logică de lămurire a conținutului și sensului lor „în scopul justei aplicări a legii (fiscale), prin corecta încadrare în aceasta a situațiilor de fapt”¹.

Textul actual al art. 6 din *Legea nr. 207/2015* dezvoltă modul de conduită al organului fiscal în ceea ce privește exercitarea de către acesta a dreptului de apreciere.

Aceasta presupune că organul fiscal trebuie să ia în considerare și opinia emisă de organul fiscal competent respectivului contribuabil în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța de judecată într-o hotărâre definitivă, dacă există astfel de documente emise anterior pentru situații de fapt similare la același contribuabil.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viofița DÂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

¹ Radu Bufan – Tratat de drept fiscal, Vol. 1. Teoria generală a dreptului fiscal, Ed. Hamagiu 2016, pag. 278